

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/148/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206395
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617206395.2

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš - sudca JUDr. Daniel Marcián v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951 proti žalovanému W. S., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom P. X. B. XXXX/XXXA, T. B., o zaplatenie 2.238,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.238,80 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou z 8. 9. 2017, doručenou na tunajší súd 11. 9. 2017, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.238,80 eur spolu s úrokom vo výške 28% ročne zo sumy 2.238,80 eur od 1. 8. 2017 do zaplatenia. Uvedený žalobný návrh žalobca odôvodnil nasledovnými skutkovými a právnymi tvrdeniami. Žalobca a žalovaný uzatvorili 11. 8. 2011 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol bežný účet č. Sl.. Podľa zmluvy bol žalobca oprávnený za poskytovanie svojich produktov a služieb účtovať žalovanému na ľarchu tohto účtu poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. Podľa 3.8 všeobecných obchodných podmienok žalobcu bol žalovaný povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny (2.238,80 eur), a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovanému, o čom ho informoval posledným výpisom z účtu 31. 7. 2017. Podľa 3.12 všeobecných obchodných podmienok žalobcu pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, ktorý je podľa všeobecných obchodných podmienok a vývesky úrokových sadzieb žalobcu stanovený vo výške 28% ročne (úroková sadzba platná od 1. 7. 2012).

2. Žalovaný sa k tejto žalobe (napriek výzve súdu) písomne nijako nevyjadril.

3. Dňa 1. 6. 2018 bolo na tunajší súd doručené písomné podanie žalobcu, v ktorom tento špecifikoval dovtedajšie skutkové tvrdenia nasledovným spôsobom. Dňa 17. 2. 2012 žalovaný prostredníctvom systému elektronického bankovníctva požiadal o zriadenie služby - povolené prečerpanie, ktorej žiadosti

žalobca vyhovel a zriadil mu povolené prečerpanie vo výške limitu 380 eur od 12. 3. 2012 s variabilnou úrokovou sadzbou 16,90%. Následne na základe troch postupne podaných žiadostí žalovaného došlo k zvýšeniu limitu povoleného prečerpania na 420 eur (13. 7. 2012), 710 eur (3. 9. 2012), a 810 eur (10. 5. 2013.) Potom dňa 5. 5. 2014 prostredníctvom systému elektronického bankovníctva uzatvorili žalobca so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 1.440 eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90% ročne. Následne 12. 11. 2014 prostredníctvom systému elektronického bankovníctva uzatvorili žalobca so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania až vo výške 1.500 eur. Zmluvy o úvere uzatvorené prostredníctvom služieb elektronického bankovníctva predstavujú zmluvy uzatvorené na diaľku. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, a to v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá lehota však nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splácanie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0 eur. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekročoval maximálny limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0 eur, k čomu došlo 1. 1. 2016. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v lehote 7 dní, sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0 eur sa tak dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná suma 2.238,80 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi realizovanými na účte žalovaného. Celková výška kreditných transakcií na účte žalovaného za obdobie od otvorenia účtu až po jeho zatvorenie predstavovala 26.897,81 eur. Celková výška debetných transakcií na účte žalovaného v období od otvorenia účtu až po jeho zatvorenie predstavovala 29.136,61 eur. Poplatky boli žalovanému účtované na základe článku VI. ods. 4 zmluvy o bežnom účte podľa ktorého je banka za poskytovanie produktov a služieb oprávnená účtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov banky. Výška poplatkov bola uvedená v sadzobníku poplatkov a tiež priamo v spotrebiteľských zmluvách o povolenom prečerpaní z 5. 5. 2014 a 12. 11. 2014 (poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na žiadosť klienta vo výške 25 eur, poplatok za upomienku vo výške 15 eur a za výzvu vo výške 30 eur.) Pokiaľ ide o úroky účtované na ľarchu účtu, treba rozlišovať tri režimy debetného úročenia zostatku na uvedenom účte : 1.) úroky v sadzbe 16,90%, resp. 19,90% ročne, ktorá bola platná počas povoleného prečerpania, a ktoré sadzby vyplývajú zo spotrebiteľských zmlúv o povolenom prečerpaní z 5. 5. 2014 a 12. 11. 2014, 2.) úroková sadzba vo výške 28% ročne, ktorá bola platná pre nepovolené prečerpanie a vyplývala zo všeobecných obchodných podmienok (čl. 3.12), a bola účinná odo dňa zníženia limitu povoleného prečerpania na sumu 0 eur (v spojení s výveskou úrokových sadzieb), a 3.) úroky z omeškania v sadzbe 8%, resp. 5% z čiastky, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, ktorý je účtovaný počas trvania nepovoleného prekročenia limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0 eur, resp. do vyrovnania prečerpania do výšky povoleného prečerpania, ktoré úrokové sadzby vyplývajú z „úrokových sadzieb produktov“. Žalobca od zmluvy o účte odstúpil, o čom poštou vyznamenal žalovaného.

4. Žalovaný sa k špecifikujúcemu podaniu žalobcu doručenému na tunajší súd 1. 6.2018 (napriek výzve súdu) písomne nijako nevyjadril.

5. Súd na zistenie relevantného skutkového stavu vykonal na pojednávaní všetky dôkazy navrhnuté a pripojené žalobcom (žalovaný žiaden dôkaz vykonať nenavrhol.)

6. Zo (žalobcom predloženej) zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 11. 8. 2011 vyplynulo, že žalobca sa zaviazal zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet č. XXXXXXXXXXXX a bol oprávnený za poskytovanie produktov, resp. služieb žalovanému účtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov na ľarchu účtu žalovaného (VI. bod 4 zmluvy.) Uvedená zmluva neobsahovala žiadne dojednanie o povinnosti platiť úroky, ani dojednanie o možnosti povoleného prečerpania.

7. Zo (žalobcom predloženej) zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 17. 2. 2012 vyplynulo, že žalobca sa zaviazal pre žalovaného zriadiť službu povoleného prečerpania k osobnému účtu č. XXXXXXXXXXXX s debetným limitom vo výške 700 eur. Táto zmluva bola uzavretá na diaľku prostredníctvom služieb elektronického bankovníctva na žiadosť žalovaného. Táto zmluva neobsahovala žiadne dojednanie o povinnosti platiť úroky. Uvedená

zmluva obsahovala dojednanie týkajúce sa poplatku za zriadenie, resp. prehodnotenie debetného limitu vo výške 1,5% z výšky debetného limitu, minimálne vo výške 6,65 eur. Žiadne iné dojednanie o poplatkoch táto zmluva neobsahovala.

8. Zo (žalobcom predložených) schválených žiadostí žalovaného o zmenu služby povolené prečerpanie na účte z 13. 7. 2012, 10. 5. 2013 a 3. 9. 2012 súd zistil, že predmetom týchto dojednaní bola len postupná zmena výšky limitu povoleného prečerpania na 420 eur, 810 eur a 710 eur.

9. Zo (žalobcom predloženej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania z 5. 5. 2014 súd zistil, že táto už obsahuje dojednanie o úrokoch s úrokovou sadzbou vo výške 19,90%, avšak neobsahuje údaje o možnosti odstúpenia od zmluvy a jeho podmienkach podľa § 9 ods. 2 písm. w) zákona o spotrebiteľských úveroch a neobsahuje ani údaje o dobe trvania zmluvy, resp. termín konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedená zmluva obsahuje dojednanie o tom, že prekročenie limitu povoleného prečerpania bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania. Táto zmluva neobsahuje žiadne dojednanie o poplatkoch.

10. Zo (žalobcom predloženej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania na účte z 12. 11. 2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným vyplynulo, že obsahuje dojednanie o úrokoch s úrokovou sadzbou vo výške 19,90%, avšak neobsahuje údaje o termíne konečnej splatnosti úveru a dĺžke doby trvania zmluvy, ani údaje o možnosti odstúpenia od tejto zmluvy a ich podmienkach. Táto zmluva na rozdiel od zmluvy z 5. 5. 2014 obsahuje dojednanie o niektorých poplatkoch, a to poplatku za prehodnotenie vo výške 0 eur, poplatku za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť vo výške 25 eur, poplatku za upomienku vo výške 15 eur a poplatku za výzvu vo výške 30 eur. Takisto táto zmluva obsahuje dojednanie o tom, že prekročenie limitu povoleného prečerpania bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5% ročne z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania.

11. Zo (žalobcom predložených) výpisov z účtu žalovaného č. XXXXXXXXXX (nachádzajúcich sa na č.l. 92 - 220 spisu) za obdobie od 11. 8. 2011 (otvorenie účtu) do 31. 7. 2017 (zatvorenie účtu) súd zistil, že žalovaný sa prvýkrát dostal do debetu 31. 10. 2011 (vznik úverového vzťahu), ktorý debet postupne narastal až do 31. 7. 2017, kedy došlo k zatvoreniu účtu. V období od 31. 10. 2011 (vznik debetu na účte) do 31. 7. 2017 (zatvorenia účtu) došlo na tomto účte k debetným operáciám žalovaného (bezhotovostné platby žalovaného v prospech iných účtov, bezhotovostné platby žalovaného v rôznych predajných zariadeniach, resp. výbery žalovaného z bankomatu a pod.) v úhrnnej výške 27.000,82 eur, a ku kreditným operáciám žalovaného (platby v prospech účtu žalovaného a jeho vklady na účet) v úhrnnej výške 24.659,65 eur. Z týchto výpisov z účtu tiež vyplynulo, že zvyšok (celkového) debetu (v období celého trvania účtu) bol (okrem debetných operácií žalovaného) tvorený aj rôznymi poplatkami a úrokmi z debetných súm, ktoré žalobca účtoval na ľarchu účtu žalovaného. Vo výpisoch bol vždy uvedený len výraz „úroky“, výraz „úroky z omeškania“ nebol v týchto výpisoch použitý. Niektoré z týchto výpisov z účtu obsahujú aj poznámky o čerpaní povoleného prečerpania a o limitoch povoleného prečerpania.

12. Takto zistený skutkový stav súd následne podrobil svojmu právnomu posúdeniu, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

13. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 11. 8. 2011, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

Podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, § 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, § 9 ods. 6,7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, § 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, § 15 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, § 18 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, § 20 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, § 21 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, 25 až 27 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o poskytnutí služby povoleného prečerpania zo 17. 2. 2012 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch I“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať túto náležitosť - úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

19. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch I zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti - podľa § 9 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a w) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch I poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy o povolenom prečerpaní na účte z 5. 5. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch II“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať túto náležitosť - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. w) zákona o spotrebiteľských úveroch II zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať túto náležitosť - právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

23. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch II zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti - podľa § 9 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>> a w) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch II poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní na účte z 12. 11. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch III“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať túto náležitosť - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. w) zákona o spotrebiteľských úveroch III zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať túto náležitosť - právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

27. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch III zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti - podľa § 9 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> a w) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch III poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>.

29. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (zákona č. 513/1991 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 11. 8. 2011, ďalej len „OBZ“) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

30. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z.z. - Občiansky zákonník (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 11. 8. 2011 a zmluvy o poskytnutí služby povoleného prečerpania z 17. 2. 2012 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

34. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka účinného v čase vyhlásenia rozsudku za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré - požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

35. Zmluva o bežnom účte (zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 11. 8. 2011) je zmluvou o bežnom účte podľa § 708 OBZ a súčasne zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch vo forme prekročenia podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ich uzavrel žalobca ako veriteľ podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a žalovaný ako spotrebiteľ podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ani povolania, a pretože žalobcom (v žalobe) opísané nepovolené prečerpanie napĺňa charakteristiku spotrebiteľského úveru vo forme prekročenia podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Na zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo forme prekročenia sa podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, § 25 - § 27 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedená zmluva tiež napĺňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko bola uzatvorená medzi žalobcom ako dodávateľom podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaným ako spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

36. Zmluva o poskytnutí služby povoleného prečerpania zo 17. 2. 2012, spotrebiteľská zmluva o povolenom prečerpaní na účte z 5. 5. 2014 a spotrebiteľská zmluva o povolenom prečerpaní na účte z 12. 11. 2014 okrem toho, že predstavujú spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súčasne predstavujú zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme povoleného prečerpania podľa § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch I., resp. zákona o spotrebiteľských úveroch II., resp. zákona o spotrebiteľských úveroch III. Vzhľadom na uvedené prichádza pri týchto zmluvách do úvahy aj aplikácia § 710 Obchodného zákonníka v spojení s § 497 Obchodného zákonníka.

37. Zmluva o bežnom účte z 11. 8. 2011 neobsahuje dojednanie o úroku z nepovoleného prečerpania, teda neobsahuje zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného platiť (zmluvné) úroky zo sumy nepovoleného prečerpania. Úrok ako odmena veriteľovi za poskytnutie úveru vo všeobecnosti síce prislúcha, avšak žalobca nepreukázal, že si povinnosť na jeho úhradu (vrátane jeho výšky) so žalovaným v tejto zmluve aj individuálne dojednal. Samotná zmienka o tak podstatnej náležitosti ako je platenie úrokov z nepovoleného prečerpania je len obsahom všeobecných obchodných podmienok žalobcu. Preto žalobcovi tento úrok nemožno priznať. Rovnaký právny záver vyplýva aj z viacerých rozhodnutí tunajšieho odvolacieho súdu napr. z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. : 6Co/95/2018 z 27. 6. 2018 alebo rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn.: 10Co/236/2017 zo 14.12.2017. Súd navyše dodáva, že z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka (účinného v čase vyhlásenia tohto rozsudku) vyplýva, že žalobca ako dodávateľ nemôže požadovať úhradu takých plnení od spotrebiteľa, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve. Ustanovenia § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka (účinného v čase vyhlásenia tohto rozsudku) síce v čase uzavretia tejto zmluvy o bežnom účte z 11. 8. 2011 nebolo účinné, ale v tom čase bol účinný § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (všeobecná klauzula definujúca neprijateľnú podmienku), ktorá v ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka uvádza demonštratívny výpočet (v tom čase) príkladmo uvádzaných neprijateľných podmienok, ktoré môžu napĺňať všeobecnú charakteristiku neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto hoci neprijateľná podmienka vyjadrená v § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka (účinného v čase vyhlásenia tohto rozsudku) bola zaradená do tohto paragrafu až neskôr ako došlo k uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte z 11. 8. 2011 tým, že bola do tohto ustanovenia (§ 53 ods. 4) zaradená do jeho demonštratívneho výpočtu, zákonodarca vlastne (dodatočne) skonštatoval, že tu tiež ide o prípad, kedy dochádza ku vzniku značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto (nejde o porušenie zákazu retroaktivity zákona) je možné túto neprijateľnú podmienku prostredníctvom § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vziať späť aj na dobu uzatvorenia zmluvy z 11. 8. 2011. Z uvedeného dôvodu teda nemohol súd priznať žalobcovi nárok na uplatnený zmluvný úrok vo výške 28% zo sumy nepovoleného prečerpania, a to či už za obdobie od otvorenia účtu do 17. 2. 2012 (kedy bolo prvýkrát umožnené povolené prečerpanie), kedy tiež mohlo dôjsť k nepovolenému prečerpaniu, avšak žalobca

si úrok z tohto nepovoleného prečerpania (za túto dobu) neuplatňoval, ale nemohol mu ho priznať ani za obdobie od 1. 1. 2016 do zaplatenia, kedy došlo k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0 eur, a za ktorú dobu si žalobca nárok na zmluvný úrok vo výške 28% zo súm nepovoleného prečerpania výslovne uplatňoval. Žalovaný sa totiž dostal prvýkrát do debetu 31. 10. 2011, kedy tak prvýkrát vznikol úverový vzťah nepovolené prečerpanie, ktorý trval až do 17. 2. 2012, kedy úverový vzťah naďalej pokračoval, len sa pretransformoval na povolené prečerpanie, a to až do 1. 1. 2016, odkedy už znovu ide o nepovolené prečerpanie. Uplatnený zmluvný úrok vo výške 28% ročne zo súm nepovoleného prečerpania od 1. 1. 2016 by však nebolo možné priznať ani dôvodu, že takto dojednaná úroková sadzba (vo výške 28% ročne) podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.) Výklad ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka pritom podáva tunajší odvolací súd (v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn.: 7Co/569/2015 z 9. 2. 2016), keď uvádza, že : „v praxi ide o odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch bez ohľadu na to, aký subjekt poskytuje peňažné prostriedky“. Priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami s lehotou splatnosti nad 5 rokov predstavovali v auguste 2011 (v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte z 11. 8. 2011) sadzbu okolo 10% ročne, teda ak dojednaná úroková sadzba vo výške 28% ročne túto úrokovú mieru prevyšovala takmer trikrát, išlo jednoznačne o podstatné prevýšenie podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Dojednanie takýchto úrokov v zmluve je preto v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka), čím by minimálne toto dojednanie o úrokoch ako celok (ak by bolo obsiahnuté v zmluve, čo nebolo) bolo podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, a takéto úroky by súd žalobcovi nemohol priznať.

38. Rovnako zmluva o poskytnutí služby povoleného prečerpania zo 17. 2. 2012 neobsahuje údaje o úrokovej sadzbe, resp. dojednanie o úrokoch, ktorým podlieha suma povoleného prečerpania, preto v tomto smere platí to, čo súd uviedol vo vzťahu k absencii individuálneho dojednania ohľadne úrokov v zmluve pri nepovolenom prečerpaní, vrátane záverov vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že údaj o úrokovej miere vo výške 16,90% ročne je uvedený v Európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere týkajúcom sa povoleného prečerpania dojednaného v zmluve zo 17. 2. 2012 ako osobitnom dokumente nepodpísanom žalovaným, datovaným tým istým dňom ako zmluva o poskytnutí služby povoleného prečerpania zo 17. 2. 2012. Tento dokument zjavne nenapĺňa charakteristiku dohody zmluvných strán. Na rozdiel od prípadu úrokov pri nepovolenom prečerpaní (spotrebiteľskom úvere vo forme prekročenia), pri ktorom nie je možné použiť vzhľadom na § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch odkaz na § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, sa podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch I a § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch I považuje uvedenie úrokovej sadzby za nevyhnutnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme povoleného prečerpania podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch I. Absencia tejto úrokovej sadzby preto v prípade zmluvy o povolenom prečerpaní má za následok záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti takéhoto spotrebiteľského úveru (bezúročnosti vo vzťahu k úrokom, ktorých sa žalobca domáha na základe tejto zmluvy a bezpoplatkovosti vo vzťahu k poplatkom, ktorých sa žalobca domáhal na základe tejto zmluvy.)

39. Pokiaľ ide o zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania z 5. 5. 2014 táto už obsahuje úrokovú sadzbu vo výške 19,90%, avšak neobsahuje obligatórnu obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch II. - dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch II a § 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch II za následok záver o bezúročnosti (teda nemožnosti požadovať úroky z povoleného prečerpania z tejto zmluvy) a bezpoplatkovosti (teda nemožnosti požadovať poplatky na základe tejto zmluvy.) To sa teda týka poplatkov výslovne uvedených v rámci tejto zmluvy, pretože pokiaľ ide o poplatky, ktoré v tejto zmluve ani nie sú uvedené, teda kde chýba individuálne zmluvné dojednanie o výške poplatkov v zmluve, tak tie nie je možné priznať aj preto, že nie sú v zmluve uvedené v zmysle vyššie uvedenej judikatúry tunajšieho odvolacieho súdu a s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka (účinného v čase vyhlásenia rozsudku.) Táto zmluva z 5. 5. 2014 však takisto neobsahuje obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. w) zákona o spotrebiteľských úveroch II, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. c) v spojení s § 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch II takisto za následok záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto spotrebiteľského úveru.

40. Obdobné závery platia vo vzťahu k absencii obligatórneho obsahu zmluvy o povolenom prečerpaní na účte z 12. 11. 2014 (pokiaľ ide o absenciu náležitostí doby trvania zmluvy, resp. termínu konečnej

splatnosti úveru a podmienok odstúpenia od zmluvy, resp. úpravu možnosti odstúpenia od zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. w) zákona o spotrebiteľských úveroch III.

41. Zmluva o bežnom účte z 11. 8. 2011 takisto neobsahuje individuálne dojednanie o výške poplatkov, pretože sadzobník poplatkov, na ktorý odkazuje dojednanie v zmluve (VI. bod 4.) totiž nepredstavuje zmluvné dojednanie o výške poplatkov. Sadzobník poplatkov je svojou povahou interným dokumentom žalobcu, ktorý nenapĺňa charakteristiku vzájomnej dohody zmluvných strán. Navyše iba odkaz v uvedenom článku zmluvy na sadzobník poplatkov žalobcu (aj za situácie, že majiteľ účtu vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s danou zmluvou) nespĺňa požiadavku individuálneho dojednanie, a to o to viac, že účtovanie poplatkov na farchu účtu majiteľa bolo zakomponované do formulárovej zmluvy pripravenej žalobcom ako dodávateľom, obsah ktorej spotrebiteľ nemohol reálne ovplyvniť a musel ju prijať ako celok. Aj vo vzťahu k týmto poplatkom nedojednaným v zmluve platí poukaz na vyššie citovanú judikatúru odvolacieho súdu, ako aj závery vyplývajúce z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 4 v) Občianskeho zákonníka (účinného v čase vyhlásenia rozsudku.)

42. Obdobné závery k absentujúcim dojednaniam o poplatkoch platia aj vo vzťahu k zmluve o poskytnutí služby povoleného prečerpania zo 17. 2. 2012, nakoľko v tejto zmluve je zakotvený len jeden poplatok, a to poplatok za zriadenie, resp. prehodnotenie debetného limitu vo výške 1,5% z výšky debetného limitu, minimálne vo výške 6,65 eur. Avšak ako už bolo uvedené, keďže spotrebiteľský úver poskytnutý na základe tejto zmluvy sa vzhľadom na § 9 ods. 2 písm. i) v spojení s § 10 ods. 1 písm. a) a § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch I považuje za bezpoplatkový, tak napriek dojednaniu tohto poplatku v zmluve zo 17. 2. 2012 by žalobca pre uvedenú bezpoplatkovosť na tento poplatok nárok nemal.

43. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania zo sumy, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania v čase od 17. 2. 2012 do 1. 1. 2016 (kedy mal povolené prečerpanie), súd musel zamietnuť aj tento nárok, nakoľko vo vzťahu k tomuto nároku žalobca neunesol bremeno tvrdenia. Žalobca totiž uviedol tzv. základné skutkové tvrdenia umožňujúce identifikovať nárok a odlíšiť ho nezameniteľným spôsobom od iných nárokov z hľadiska skutkovej stránky, pretože jasne uviedol, že ide o úrok z omeškania v sadzbe 8%, resp. 5% zo sumy, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, ktorý je účtovaný počas trvania limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0 eur, teda v období od 17. 2. 2012 do 1. 1. 2016, avšak nevyššiel konkrétne sumu takéhoto úroku z omeškania. Keďže nejde o absenciu základných skutkových tvrdení, súd nebol povinný (pod hrozbou odmietnutia žaloby) vyzývať na špecifikáciu skutkových tvrdení, a mohol tak zamietnuť žalobu pre neunesenie bremena tvrdenia vo vzťahu k takto uplatnenému žalobnému nároku. Výzva v tomto smere by bola porušením zásady rovnosti strán, a to navyše voči žalovanému ako spotrebiteľovi, pretože by neoprávnené zvýhodňovala žalobcu (navyše dodávateľa.) Takéto tvrdenie by sa nakoniec ani nedalo ani dôkazne overiť, pretože vo výpisoch sa stabilne uvádza iba pojem „úroky“, pod ktorým žalobca rozumie až tri druhy úrokov (úroky z povoleného prečerpania, úroky z nepovoleného prečerpania a úroky z omeškania), čiže ak by aj záver o neunesení bremena tvrdenia bol nesprávny, žalobca by neunesol dôkazné bremeno.

44. Z vyššie uvedeného odôvodnenia vyplýva, že žalobca nemá nárok na žiadne zmluvné úroky, a to ani z povoleného prečerpania, ani z nepovoleného prečerpania, a teda ani z jednej z vyššie uvedených štyroch zmlúv. Rovnako z uvedeného vyplýva, že nemá nárok na žiadne poplatky, ani z jednej zo štyroch vyššie uvedených zmlúv. Rovnako nemá nárok na uplatnené úroky z omeškania.

45. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca má podľa § 1 ods. 2 v spojení s § 2 písm. d) a písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a v spojení s § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch I, resp. zákona o spotrebiteľských úveroch II, resp. zákona o spotrebiteľských úveroch III nárok na vrátenie len poskytnutej (a nevrátenej) istiny úveru, teda na vrátenie sumy vo výške 2.340,35 eur ako sumy rovnajúcej sa rozdielu medzi všetkými debetnými operáciami žalovaného vo výške 27.082 eur a všetkými kreditnými operáciami žalovaného vo výške 24.659,65 eur uskutočnenými v období od 31. 10. 2011, kedy sa žalovaný prvýkrát dostal na účte do debetu, a kedy tak došlo zo strany žalobcu prvýkrát k poskytnutiu úveru žalovanému, a to najprv vo forme prekročenia (neskôr 17. 2. 2012 vo forme povoleného prečerpania, a následne od 1. 1. 2016 zase vo forme prekročenia), pretože dovtedy (do 31. 10. 2011) všetky debetné operácie žalovaného boli financované z jeho predchádzajúcich kreditných operácií, až do 31. 7. 2017 ako dňa zatvorenia účtu, a teda nie za obdobie od vzniku účtu až do uzatvorenia účtu ako si to vo vzťahu k debetným a kreditným operáciám nesprávne vyčísloval žalobca vo svojom špecifikujúcom podaní doručenom na tunajší súd 1. 6. 2018. Vzhľadom na to, že žalobca požadoval pokiaľ ide o istinu sumu len 2.238,80 eur, súd v súlade s § 216 CSP nemohol priznať žalobcovi viac než sa sám domáha, preto mu priznal sumu istiny len vo výške uplatnenej sumy 2.238,80 eur.

46. Vo zvyšnej časti, teda vo vzťahu ku uplatneným zmluvným , úrokom z omeškania a poplatkom, súd žalobu zamietol.

47. Pokiaľ ide o rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, tak o tom rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku, pretože tým, že žalobcovi súd priznal nárok na istinu vo výške 2.238,80 eur, teda vo výške ako si uplatňoval, bol žalobca plne úspešným, a mal preto podľa § 255 ods. 1 CSP voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd súčasne podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodol, že o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.